

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: J. V., narozený „X“,
t. č. Věznice Příbram, P. S. 1-F1/5, 261 15 Příbram,
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Hrtánkem,
sídlem Pařížská 1218/7, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 8,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 6. 2017, č. j. „X“,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 6. 2017, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

4. 2017, č. j. „X“, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že nesouhlasí se závěrem žalované, že v jeho případě nedošlo ke splnění podmínky potřebné doby pojištění.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná s poukazem na spisovou dokumentaci žalobce uvedla, že žalobce nezpochybnil posouzení jeho zdravotního stavu a dobu vzniku invalidity. Proto se soustředila na posouzení doby pojištění. Uvedla, že součástí prvoinstančního rozhodnutí je osobní list důchodového pojištění, obsahující chronologický přehled o odpracované době pojištění žalobce. Trvala na tom, že v případě žalobce byla zhodnocena veškerá doložená doba pojištění. Žalovaná v rámci námitkového řízení ověřila průběh výkonu samostatné výdělečné činnosti žalobcem a doby pojištění, za které žalobce zaplatil pojistné. V rozhodných obdobích však nezjistila žádné skutečnosti, které by ovlivnily správnost rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.
5. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. V souladu s § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let, stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění. V předmětném případě je mezi účastníky nesporné, že žalobce se stal invalidním a že to nebylo v důsledku pracovního úrazu. Dle posudku posudkového lékaře MUDr. R. S. ze dne 28. 3. 2017 byl jako den vzniku invalidity I. stupně stanoven den 14. 3. 2017. Rovněž tuto skutečnost žalobce nerozporoval v rámci správního řízení ani v podané žalobě. Pro posouzení vzniku nároku na invalidní důchod proto zůstalo zásadním posouzení skutečnosti, zda žalobce dosáhl ke dni vzniku invalidity potřebné doby pojištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

7. Dle § 40 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku do 20 let méně než jeden rok, od 20 let do 22 let jeden rok, od 22 let do 24 let dva roky, od 24 let do 26 let tři roky, od 26 let do 28 let čtyři roky a nad 28 let pět roků. V souladu s § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění se potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity. V souladu s § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění lze dobu vedení v evidenci úřadu práce po 31. 12. 1995 jako uchazeče o zaměstnání, po kterou nenáleželo hmotné zabezpečení nebo podpora v nezaměstnanosti anebo podpora při rekvalifikaci, hodnotit před dovršením věku 55 let nejvýše v rozsahu jednoho roku před vznikem nároku na důchod.
8. Ke dni vzniku invalidity bylo žalobci necelých 60 let. Ke vzniku nároku na invalidní důchod by tedy žalobce potřeboval získat **pět let pojištění** v posledních deseti letech před vznikem invalidity, tj. v období od 14. 3. 2007 do 13. 3. 2017, nebo **deset let pojištění** v období 20 let před vznikem invalidity, tj. v období od 14. 3. 1997 do 13. 3. 2017.
9. Z obsahu správního spisu a osobního listu důchodového pojištění vyplývá, že žalobce v období od 14. 3. 2007 do 13. 3. 2017 získal jako uchazeč o zaměstnání v letech 2010 a 2011 **jeden rok pojištění**. Tato doba pojištění na vznik nároku na invalidní důchod nestačí, neboť nedosahuje pěti let pojištění. V období od 14. 3. 1997 do 13. 3. 2017 pak žalobce získal 1277 dnů pojištění, tj. **3 roky a 182 dnů**. Ani tato doba pojištění nepostačuje na vznik nároku na invalidní důchod, neboť nedosahuje 10 let pojištění.
10. Z obsahu správního spisu vyplývá, že ani po datu vzniku invalidity nedošlo ze strany žalobce k získání potřebné doby pojištění.
11. Z obsahu správního spisu vyplývá, žalobce poukazoval na skutečnost, že v období od roku 1996 do 31. 10. 2001 vykonával samostatnou výdělečnou činnost se zimními přestávkami. K tomu soud uvádí, že nebylo dohledáno, že by za uvedenou dobu bylo žalobcem uhrazeno příslušné pojistné, jak vyplývá z potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 5. 10. 2017 založeného ve správním spise. Pro úplnost soud podotýká, že i v případě, že by žalobce doložil existenci pojištění po celou tuto dobu (max. cca 5 let pojištění), nedosáhl by v období od 14. 3. 1997 do 13. 3. 2017 potřebnou dobu pojištění v délce 10 let.
12. Ostatní doby, ve kterých žalobce rozporoval údaje o době pojištění, se týkají období před rozhodnými obdobími pro zjištění doby pojištění při posouzení nároku na vznik invalidního důchodu.
13. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalovaná při posouzení nároku žalobce na invalidní důchod postupovala v souladu se zákonem, přihlédla ke všem rozhodným skutečnostem a posoudila žalobcův nárok v souladu se zjištěným skutkovým stavem a její rozhodnutí má oporu v obsahu správního spisu. Námitky žalobce shledal soud jako nedůvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

14. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto žalobu ve výroku rozsudku I. podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 15. listopadu 2018

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.